

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 108

гр. Варна , 05.05.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ в закрито заседание на пети май, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Милен П. Славов
Членове:	Петя И. Петрова Мария К. Маринова

като разгледа докладваното от Мария К. Маринова Въззивно частно гражданско дело № 20213000500196 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното.

Производството е по реда на чл.122 от ГПК.Образувано по повдигнат спор за подсъдност пред Варненски апелативен съд от Районен съд-Балчик за определяне на компетентния да се произнесе съд по молба вх.№260402/27.01.2021г., подадена от С. П. Д. по дело №357/20г. по описа на БРС/прекратено/ с пр.осн. чл.4б от ЗДТ за връщане на недължимо платени суми за държавни такси, а именно сумата от 991, 96лв. и сумата от 2 394лв., общо сумата от 3 385, 96лв., внесена по сметка на Районен съд-Балчик, на осн. чл.122 от ГПК.

Съдът, след като съобрази събраните по делото доказателства и приложимия закон, приема за установено от фактическа и правна страна следното.

По подадената от С. П. Д. искова молба вх.№2751/11.08. 2020г. с предявени против Минка Д.а Панайотова установителни искове за собственост по СК за недвижим имот, находящ се в гр.Балчик, и недвижим имот, находящ се в гр.Варна, е образувано гр.д. №357/20г. по описа на Районен съд -Балчик.По сметка на БРС ищецът е внесъл държавна такса в размер на 991, 96лв. на 15.09.2020г. и държавна такса в размер на 2 394лв. на 12.10.2020г.

С определение №260119/15.10.2020г., постановено по гр.д.№357/20г., БРС е прекратил производството пред себе си и на осн. чл.118, ал.2 от ГПК го е изпратил по подсъдност на Окръжен съд-Добрич, където е образувано гр.д.№982/20г. по описа на ДОС, гр.о.

С определение №260404/18.12.2020г., постановено по гр.д.№982/20г. по описа на ДОС, гр.о., съдът е прекратил производството само в частта му по предявения иск с пр.осн. чл.23, ал.1 от СК с предмет недвижим имот, находящ се в гр.Варна, и е изпратил същия по компетентност на Районен съд-Варна.

С разпореждане №260370/18.12.2020г., постановено по гр.д.№982/20г. по описа на ДОС, гр.о., съдът е указал на ищеца, че дължимата държавна такса по иска, подсъден на ДОС, е в размер на 598, 50лв., като следва да представи доказателства за внасяне на посочената д.т. по сметка на ДОС, т.к. държавни такси са внесени от ищеца, но по сметка на БРС, където не са били дължими и до който съд ищецът може да отправи искане за връщането им.

С молба/наредена заявление/ вх.№260402/27.01.2021г., подадена от С. П. Д. по дело №357/20г. по описа на БРС/прекратено/ същият е поискал да му се върне сумата от 3 385, 96лв., внесена по сметка на БРС, като недължимо платена, защото според дадените му от ДОС указания държавни такси е следвало да се внесат по сметка на ДОС-598, 50лв., съответно БРС-330, 65лв. и тези суми той ще трябва да заплати по сметките на тези съдилища.

БРС е разпоредил на 27.01.2021г. горесцитираната молба да бъде изпратена на ДОС, на когото делото е изпратено по подсъдност. След изпращането на ДОС на молбата/получена на 28.01.2021г./ с разпореждане от 05.02.2021г. ДОС е разпоре -дил същата да се изпрати на разпореждане на БРС, получена на 11.02.2021г.

Междувременно на 22.01.2021г. С. П. Д. е депозирал молба по гр.д.№982/20г. по описа на ДОС, в която е посочил, че е внесена държавна такса общо в размер на 3 385, 96лв., от която моли да се прихване дължимата такава в размер на 598, 50лв., а остатъкът от 2 787, 46лв. като недължимо платена да му бъде върната. С разпореждане от 27.01.2021г. ДОС е разпоредил тази молба да се изпрати по компетентност на БРС, същата е изпратена и получена на 02.02.2021г. По разпореждане на БРС с писмо изх.№60293/03.02.2021г. молбата е върната на ДОС да се произнесе като компетентен съд, а последният я е върнал на БРС с писмо изх.№60434/05.02.2021г. След получаването от БРС с писмо изх.№60355/12.02.2021г. молбата отново е върната на ДОС да се произнесе като компетентен съд, а от ДОС с писмо изх.№60647/23.02.2021г. е върната за произнасяне на БРС.

Видно от гореустановеното налице спор между БРС и ДОС относно това кой е компетентен да се произнесе като първоинстанционен съд по подадената от С. П. Д. молба вх.№260402/27.01.2021г. с пр.осн. чл.4б от ЗДТ за връщане на твърдени, че са недължимо платени суми за държавни такси, а именно сумата от 991, 96лв. и сумата от 2 394лв., общо сумата от 3 385, 96лв., внесена по сметка на Районен съд-Балчик.

На първо място следва да бъде посочено, че съгласно приетото по т.6 от про - токол №11/23.03.2011г. решение на ВСС в случаите по чл.118, ал.2 от ГПК, когато започнатото дело се изпраща на надлежния съд, към него се прилага и документа, удостоверяващ плащането на дължимата държавна такса, в който случай държав -ната такса се смята за надлежно внесена. Това решение няма промяна, правната логика продължава да бъде същата в хипотезите на чл.118, ал.2 от ГПК, вкл. видно и от решението на Комисията по правните въпроси към Пленума на ВСС по т.3.1 от протокол №3/10.02.2020г. Или в случая внасянето

на държавните такси по сметка на БРС следва да се счита за надлежно до размера на дължимите такива/в случая са внесени повече от този размер/, като нови не се дължат по образуваните след изп -ращане на делото по подсъдност пред ДОС и ВРС дела. ВРС не е изисквал заплащането на държавна такса по образуваното пред него дело-гр.д.№1095/21г. /дължи -ма такава в размер на 330, 65лв./ по своята сметка, а е изискал справка от БРС с писмо изх.№ 1095/02.02.2021г. за размера на внесената държавна такса по сметка на БРС и относно обстоятелството дали не е била междувременно върната на страната /според справката от главния счетоводител на БРС сумата не е била върната до датата на справката-05.02.2021г./.

В горепосочените решения не е разглеждана хипотеза, при която се претендира връщане на недължимо платена държавна такса след изпращане делото по под -съдност на друг съд, но напр. в решение по протокол №13/29.03.2012г., т.41 за допълване на решение по т.6 от протокол №11/23.03.2011г. на ВСС е прието, че внесената държавна такса, която следва да бъде върната на осн. чл.78, ал.9 от ГПК/при постигната спогодба/, се връща от съда, пред който делото е приключило. Видно от решението, този съд може да не е съдът, по чиято сметка е внесена държавната такса, ако спогодбата е постигната пред друга инстанция. В хипотезите на връщане на парична гаранция, внесена при допускане на обезпечение, практики - ката на ВКС е константна в случаите, когато гаранцията е внесена по сметка на въззивния съд при допуснато от него /след отмяна на първоинстанционния акт/ обезпечение при условията на парична гаранция, а именно, че освобождаването се претендира пред първоинстанционния съд по обезпечителното производство, независимо, че сумата е внесена по сметка на друг съд, като мотивите са, че е без правно значение фактът по чия сметка е внесена паричната сума на гаранцията по обезпечението, доколкото според чл.82 от ГПК сумите за разноси и гаранции в пари и ценности се внасят в приход на държавния бюджет, ако не бъдат поискани в срок от една година от датата, на която са станали изискуеми, а чл.361 от ЗСВ пред -вижда, че бюджетът на съдебната власт е самостоятелен и представлява част от държавния бюджет, т.е. бюджетът на съдебната власт е единен и част от държавния. В съответствие с така приетото от ВСС в посочените решения и посочената практика на ВКС, съдът приема, че обстоятелството, че държавната такса, чието връщане се претендира по реда на чл.46 от ЗДТ, в настоящия случай е била внесена първоначално по транзитната сметка на БРС, не обосновава изключителна компетентност на този съд да се произнесе по молбата за връщането ѝ. Понастоя -щем пред БРС няма образувано дело, съответно развиващо се производство. Образуваното пред него дело е прекратено и вече се разглежда от друг съд, а именно ДОС, на когото е изпратено по подсъдност. След като делото вече се намира пред ДОС и е висящо пред него, съдът приема, че той е и съдът, който следва да се произнася по депозираните от страната молби с пр.осн. чл.46 от ЗДТ за връщане на твърдени, че са недължимо платени по единния бюджет на съдебната власт държавни такси, при което произнасяне следва да се отчете и зачитането от ВРС на плащането на дължимата държавна такса по предявения иск с предмет недвижимия имот, находящ се в гр.Варна.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

Компетентен да се произнесе като първа инстанция по молба вх.№260402/ 27.01.2021г., подадена от С. П. Д. по дело №357/20г. по описа на БРС/прекратено, изпратено по подсъдност на ДОС и образувано като гр.д.№982/ 20г. по описа на ДОС/ с пр.осн. чл.4б от ЗДТ за връщане на твърдени, че са недължимо платени суми за държавни такси, а именно сумата от 991, 96лв. и сумата от 2 394лв., общо сумата от 3 385, 96лв., внесена по сметка на Районен съд-Балчик, е Окръжен съд-Добрич по гр.д.№982/20г., на когото молбата да бъде изпратена.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____